

[Den fg. finansminister.]

har meget svært ved at se, at det, at vi ikke i dag fuldstændig vil ophæve restaurationsafgiften, kan medføre, at hr. Egon Jensen kan anføre, det er afgifter, der vender den tunge ende nedad. Jeg synes, at hr. Egon Jensen skulle glæde sig over, at det, man har talt om så længe med hensyn til restaurationsafgiftens afvikling, nu er sat i gang, og at der nu er sikkerhed for, at denne afgift bliver afviklet.

Egon Jensen: Jeg har et par gange over for finansministeren peget på, at når man taler om forenkling og rationalisering, peger man på erhvervslivet, og jeg skal være den sidste til at være med til at skabe bedst mulige vilkår for erhvervslivet. Men der er immervæk her i landet stadig væk et område, der hedder forbrugerne, og når finansministeren siger, at nu er man på vej, så er jeg helt sikker på, at det, man er på vej til, er, at restaurationsskattens ophævelse ikke kommer til at mærkes hos forbrugerne. Det er det modsatte, vi har ønsket, og det er derfor, vi har stillet ændringsforslag.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at den fg. finansminister enten ikke har hørt, hvad jeg sagde, eller ikke har været i stand til at opfatte, hvad jeg sagde. Den fg. finansminister kom nu med den insinuation, at jeg skulle have holdt en tale, hvor jeg fremstillede det, som om der her var tale om voldsomme udvidelser af afgifterne. Alle, der har hørt efter, ved, at det har jeg overhovedet ikke antydnet. Jeg ved godt, der ikke er nogen voldsomme udvidelser. Det, jeg har anket over, er, at regeringen ikke har villet forhandle om en samlet revision, og at den har afvist saglige forslag om visse ændringer i regeringens lovforslag.

Ministeren henviser til, at hvis man havde stemt for vore ændringsforslag, ville der komme store provenutab. Ministeren burde vide, for det er sagt til ham så tit, at vi er særdeles villige til at forhandle med rege-

ringen om, hvordan man skal afbøde provenutabet. Men ministeren har ikke været interesseret, og han har overhovedet ikke villet forhandle om dette spørgsmål. Han har bare sagt: vi står på vore forslag, og dermed færdig.

Jeg giver ikke ret meget for ministerens påståede forhandlingsvilje nu, når vi overhovedet ikke har mødt den under denne sags behandling. Hans udtalelser kan ikke få os til at ændre stilling.

(Kort bemærkning).

Egon Jensen: Af hensyn til det, man kalder historieskrivning og fortryk, kommer jeg til at korrigere. Jeg fik fortalt mig og sagt, at jeg ville være den sidste til at være med til at skabe bedst mulige vilkår for erhvervslivet. Jeg ville sige, at jeg ville være den sidste til at nægte at medvirke til bedre vilkår for erhvervslivet.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Jeg takker for hr. Aksel Larsens sidste bemærkninger, der klargør, at der ikke er tale om udvidelser af beskattningen. Der er tale om lettelser på nogle områder — det er vi enige om — og så syntes jeg måske ikke helt, tonen var passende over for den situation. Der er en afgiftslettelse vedrørende akkvavit, dog et afgiftsområde, der ikke er fuldstændig ligeegyldigt.

I øvrigt har jeg ikke flere bemærkninger til hr. Aksel Larsen ud over, at vi fortsat er villige til at forhandle om det. Det drejer sig om en diskussion om fremgangsmåden og ikke om spørgsmålet afgiftsforhøjelser eller afgiftslettelser. Vi er enige om, at de korrektioner, der her er tale om, samlet betyder visse afgiftslettelser.

Hr. Egon Jensens rettelse havde jeg forstået, inden rettelsen kom. Jeg kender hr. Egon Jensen så godt, så jeg da er klar over, han ikke vil modvirke erhvervslivet. Det, regeringen altså gerne vil gøre, er at give erhvervslivet bedre muligheder for at administrere denne lovgivning, og her ville vi